

obec byla jeho stálým a výhradním povoláním ve smyslu uvedených zákonných předpisů, dovodily nižší soudy z toho, že žalobce konal pro obec služby nejen jako obecní strážník, nýbrž i jako obecní sluha, ponocný a lesní hajný, že těmito službami byl velmi zaměstnán a že toto jeho zaměstnání vyžadovalo jeho sil úplně. Dovolatelka poukazuje sice k tomu, že žalobce kromě služeb pro obec konal i práce na polích při hospodářství, avšak při tom nedbá zjištění nižších soudů, že práce na polích vykonávaly hlavně žalobcova žena a tchýně a že žalobce při nich pomáhal jen ve volných chvílích. Takové přechodné vedlejší zaměstnání ve volných chvílích nelze však považovati za žalobcovo povolání, jež by vylučovalo jeho plné a trvalé zaměstnání u obce, neboť nebylo vůbec zjištěno, že žalobcovy práce na polích vyžadovaly drahého času a že jimi trpěla jeho služba pro obec (srovnej rozhodnutí čí. 1781, 1954, 2350 a 2513 sb. n. s.). Již první soud uvedl, že nebylo prokázáno, že žalobce měl ještě jiné výdělečné příjmy, které by převyšovaly jeho služební požitky od obce. Dovolatelka naproti tomu dovozuje, že prý žalobci hlavní příjem poskytovalo jeho polní hospodářství, avšak při tom opět přezírá, že podle zjištění nižších soudů na polích pracovaly a takto vydělávaly hlavně žalobcova žena a tchýně a že žalobce při těchto pracích jen přechodně vypomáhal, takže jest opodstatněn i závěr nižších soudů, že žalobcovy příjmy z jeho činnosti při polním hospodářství netvořily převážnou většinu veškerých jeho příjmů. K 2. V § 8 zákona čí. 16/1920 sb. z. a n. bylo o b c í m uloženo za povinnost, aby svým trvale ustanoveným zřízencům doručily listinu o jmenování a vydaly jim služební řád. Nezachová-li se obec podle této své zákonné povinnosti, nemůže z toho vzejíti újma jejímu zřízenci. Žalovaná obec nemůže proto z v l a s t n í h o n e d b á n í z á k o n n ý c h p ř e d p i s ů nic vyvozovati ve svůj prospěch. Totéž platí i o výkonu zřízencova slibu a o sepsání protokolu o vykonaném slibu podle § 9 téhož zákona.

Čís. 13429.

Stavební řád pro Čechy (zákon ze dne 8. ledna 1889, čí. 5 z. zák.).

Rozhodující první stolicí ve stavebních věcech obcí v Čechách je obecní rada, která si v určitých případech musí vyžádati usnesení obecního zastupitelstva, nikoli stavební komise. Vyjádření stavební komise o sobě nelze pokládati proti stranám za úkon právně účinný, pokud na jeho základě nevydala rozhodnutí obecní rada. Proti stranám jest stavebním úřadem jen obecní rada a jen její rozhodnutí je způsobilé nabýti moci práva.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1934, Rv I 308/34.)

Na základě konečného usnesení ve sporu pro rušenou držbu byla povolena manželům F-ovým proti manželům G-ovým exekuce, by byl uveden v předešlý stav příkop mezi jejich domy v H. v Čechách. Žalobou, o niž tu jde, domáhali se manželé G-ovi na manželích F-ových nepřípustnosti exekuce, opíraje se o napotomní usnesení stavební komise v H. Ve sporu šlo jen o to, zda usnesení obecní stavební komise jest přiznati účinky § 35 ex. ř. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů :

Žalobci opírají žalobní žádost o tvrzené »u s n e s e n í« stavební komise ze dne 10. ledna 1933, přezírajíce rozdíl mezi úředním opatřením obecního úřadu a posudkem odborové obecní komise. Podle § 28 čís. 9 obecního zřízení pro Čechy zahrnuje samostatná působnost obcí v sobě mimo jiné i konati policii ve příčině staveb, držeti ruku nad řádem stavebním a udělovati policejní povolení ke stavbám. Podle § 41 cit. zákona rozhoduje v těchto věcech obecní zastupitelstvo, kteréž může zříditi zvláštní komise, avšak jen k tomu účelu, by podávaly dobrozdání a činily návrhy v záležitostech obecních. Podle § 130 stavebního řádu pro Čechy (zák. ze dne 8. ledna 1889 čís. 5 z. zák.) vykonává předpisy tohoto stavebního řádu v obcích z á s a d n ě o b e c n í r a d a jako stavební úřad prvé stolice, a obecní rada je povinna, by si v případech v zákoně blíže naznačených prve vyžádala usnesení obecního zastupitelstva. Výjimky z dotčené zásady se nehodí na tento případ a není proto třeba se jimi obírat. § 35 cit. zák. předepisuje, že, prve než stavební úřad dá povolení ke stavbě, má k účelu vyšetření místních okolností předsevzítí místní šetření stavební a podle § 38 buď na základě jednání této komise vydáno vyřízení žádosti za povolení ke stavbě. Vyřízení toto vydává stavební úřad první stolice, t. j. podle § 130 obecní rada a nikoli komise, která podle § 36 činí jen návrh. Teprve vyřízení vydané obecní radou jest rozhodnutím úředním upravujícím právní pozici vlastníka a sousedů, které je způsobilým objektem opravného prostředku (Boh. č. 7095/1928). Podle toho, co dosud uvedeno, je rozhodující první stolicí ve stavebních věcech obecní rada, která v určitých případech si musí vyžádati usnesení obecního zastupitelstva, nikoli stavební komise, a nelze tedy její vyjádření o sobě pokládati proti stranám za úkon právně účinný, p o k u d na jeho základě nevydala rozhodnutí obecní rada. Proti stranám jest stavebním úřadem jen obecní rada a jen její rozhodnutí je způsobilé nabýti moci práva. Přednesly-li tedy v nynějším sporu strany, že »usnesení« stavební komise ze dne 10. ledna 1933 nabylo moci práva, vycházely zřejmě z nesprávného posouzení významu pouhého dobrozdání stavební komise (§ 41 čes. obec. zřízení), kterýmžto posouzením soud nemůže býti vázán. V souzené věci žalobci netvrdili ani neprokázali, že byl obcí, pokud se týče obecní radou vydán nějaký výměr, sporné věci se týkající, a pouhému posudku odborové komise obecní nelze přičítati význam ani úředního opatření. Nebyla tedy prokázána skutečnost stavící nebo rušící výkon exekuce, jakž vyžaduje § 35 ex. ř., a žalobní žádost je tudíž již z toho důvodu neopodstatněna.

Čís. 13430.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 30. března 1933, čís. 54 sb. z. a n.).
Obytnými místnostmi ve smyslu § 2 (2) čís. 2 zákona jsou místnosti,
jež jsou určené a způsobilé k obývání tak, že mohou býti obývány
v každé době roční, tedy i v zimě.